

РЕШЕНИЕ

№ 2908

гр. София, 02.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10021** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 92 ал.13 от ЗГР.

Образувано е по жалба вх.№ 38192/26.10.22г на Й. А. К. от [населено място] и с проц.представител адв. М.П. против Писмо-отказ № РКС22-УГ01-7817-/1/17.10.22г на Кмета на район “К. село”-СО, с което се отказва адресна регистрация по постоянен и настоящ адрес по заявление вх.№ РКС22-УГ01-7817-/09.08.22г.

В жалбата се сочи, че отказът е неправилен и проц. и мат.незаконосъобразен и противоречи на целта на ЗГР, като се моли за отмяната му. Прави се позоваване на Решение по д.№ 8838/20г на ВАС. Соци се, че ответникът е нарушил чл.89 и сл. от ЗГР и §1 т.10 от ДР на ЗКИР, като отказва адр.регистрация с аргумент, че ателието на заявителя е нежилищен обект по см. на чл.38 ал.1 от ЗУТ и не покрива дефиницията за “адрес”.Всъщност е спазена дефиницията по чл.89 ал.1 предл.второ от ЗГР/място, на което лицето получава кореспонденцията си/, като ателието се ползва за жилищни нужди и отговаря на изискванията за жилище по см. на §5 т.30 от ДР на ЗУТ и чл.40 ал.1 от ЗУТ. Нормите на чл.89 ал.1 и 2 от ЗГР не изискват императивно да е спазен §5 т.30 от ДР на ЗУТ. Неоснователно е позоваването на чл.178 ал.4 от ЗУТ, следва да се има предвид чл.121 ал.4 от Наредба № РД-02-20-9/12г. Отказът не отговаря на реквизитите по чл.59 ал.2 от АПК, като е нарушен от ответника и чл.35 от АПК-не са установени относимите факти.В уточняваща молба се претендират разноските по делото.В съд.заседание жалбоподателката не се явява или представлява.

Ответникът Кмет на район “К. село”-СО се представлява от юрк.О., който оспорва жалбата като недоказана и неоснователна, моли за отхвърлянето ѝ , оспорва като

прекомерен адв.хонорар на жалбоподателката.В придружаващото преписката писмо се сочи още, че произнасянето е съобразено с дадени на 22.04.21г указания от Кмета на СО до всички районни кметове във вр. чл. 178 ал.4 от ЗУТ/не се допуска строежи или части от тях да се ползват не по предназначение или в нарушение на условията по въвеждането им в експлоатация/ и във връзка с отправено запитване от Кмета на СО до МРРБ на 16.09.21г. Относно извършване на адресни регистрации в ателиета.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство и адресат на акта/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Със заявление вх.№ РКС22-УГ01-7817-/09.08.22г. до ответника, жалбоподателката е пожелала да бъде регистрирана по настоящ и постоянен адрес в [населено място], район К. село, жк Борово, [жилищен адрес]. Представила е нот.акт № 187/22.06.22г, видно от който е собственик на самостоятелен обект с идентификатор № 68134.206.2046.3.13 по КККР16г, разположен в жилищна сграда, представляващ ателие №13 с площ 54.36кв.м, състоящо се от антре, дневна с кухненски бокс, спалня, баня с тоалетна и балкон, заедно с мазе №16 с площ 2.05кв.м., заедно с 14.52кв.м.ид.части от ПИ и 9.64кв.м.ид.ч. от общите части на сградата.

По Заявлението е постановено обж. Писмо-отказ от 17.10.22г, като жалбата е от 26.10.22г. Отказът е обоснован с §5 т.29 от ДР на ЗУТ, чл.89 ал.3 от ЗГР, Указания от Кмета на СО до районните кметове, Указания на Зам.Министър на Р. до Кмета на СО и Отговор на ГД“ГРАО“-МРРБ на запитване на ответника.

Съдът намира от правна страна следното:

Отказът е постановено от лице с компетентност по чл.92 ал.1 от ЗГР-Кмет на района, предвид местонахождението на имота.

Отказът е издаден в писмената форма по чл.59 ал.1 от АПК, като съдържа само част от зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК. Отказът е под формата на Писмо/няма наименование на акта/ и липсва изричен диспозитив за постановен отказ по заявлението, но по естеството си Писмото е инд.адм.акт по чл.21 от АПК- с него по същество се отказва заявената от лицето адресна регистрация, като има обективизирано властническо волеизявление на органа, с което се засягат права и законни интереси на заявителя.

В хода на адм.производство са допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила- не са изяснени относимите факти и обстоятелства/нарушение по чл. 35 от АПК/- не е установено кой адрес фигурира в НКПНАРБ по чл. 89 ал.7 вр. ал.5 от ЗГР.

В жалбата се твърди и мат.незаконосъобразност на Отказа и Съдът намира, че такава е налице. Ответникът е излязъл извън компетентността си, позовавайки се на чл.178 ал.4 от ЗУТ/напълно неотносим към настоящото адм.производство и извън неговите компетенции/. Позоваването пък на различни оправени запитвания от други и респ. до други органи и евентуални техни становища не биха могли да представляват надлежна фактическа или правна обоснова за постановения отказ, тъй като не са източник на правото/не представляват законова или подзаконова норма, а становище на запитания, дадено по вътрешно-служебни запитвания в рамките на

администрацията/. Тези становища/на които се позовава ответникът/- нямат зад.правна сила дори по отношение на него/още по-малко по отношение на заявителя,трети лица и Съда/, доколкото не са Вътрешни правила, Методология,Указания или нещо подобно, одобрено по надлежния ред. Ответникът се позовава на неотнормирани за производството по ЗГР правни норми. Отказът следва да се обосновава с относими правни норми, а такива са само и единствено: чл. 89 ал.1 от ЗГР/дефиниция на адрес по см. на този спец.закон- дадена в две възможни хипотези;/ чл.89 ал.2 от ЗГР/зад.елементи на адрес по см. на този спец.закон;/ чл.89 ал.5 вр. ал.7 от ЗГР/ адреси в НРПНАРБ, на които може да се извършва адр.регистрация;/ чл. 90 ал.1 от ЗГР /заявеният адрес следва да е такъв от НКПНАРБ;/ чл. 92 ал.2 т.2 от ЗГР/със заявлението се представя документ за ползване на имота за жилищни нужди;/ чл. 92 ал.8 и ал.9 от ЗГР/ ако със заявлението не се представи документ за ползване на имота за жилищни нужди- това обстоятелство се установява от нарочна комисия/по незабавно сезиране от ответника/, като комисията извършва проверка и дава становище в 7мо дневен срок/дали имотът се ползва за жилищни нужди/, въз основа на което ответникът извършва заявената адресна регистрация.

В случая- заявителят е представил към заявлението си само нот.акт.От него е видно, че сградата е жилищна, а ателието се състои от антре, дневна с кухненски бокс, спалня, баня с тоалетна и балкон, заедно с мазе.Следователно, нот.акт в случая е и документ по чл. 92 ал.2 т.2 от ЗГР/освен документ за собственост/. Ако все пак ответникът не приема нот.акт за документ по чл.92 ал.2 т.2 от ЗГР, е следвало да процедира по реда на ал.9 вр. ал.8 от чл. 92 на ЗГР/да сезира незабавно комисията в СО, тя да направи проверка на място и даде становище в 7мо дневен срок/. Несъмнено при една проверка на място, комисията би установила видното и от нот.акт- ателието се ползва за жилищни нужди. Тогава ответникът, в условията на обвързана компетентност, следваше по реда на чл.92 ал.9 изр.последно от ЗГР да извърши адресната регистрация.Освен това е следвало да извърши проверка в НКПНАРБ/което не е сторил/, за да установи дали заявеният адрес отговаря на императивната норма на чл. 90 ал.1 вр. чл. 89 ал.7 вр. ал.5 от ЗГР/. Налице е заявен адрес /такъв по см. на спец. чл.89 ал.1 от ЗГР/, като жилищното предназначение на ателието се доказва от нот.акт. Отказът е постановен и в противоречие с целта на закона-ЗГР.

В този смисъл и Решение по д.№ 8838/20г на ВАС, както и влязлото в сила като необжалвано Решение по д.№ 9807/21г на АССГ.

Отказът следва да се отмени като проц. и мат.незаконосъобразен и постановен в нарушение целта на закона, като заявлението се върне на ответника за ново произнасяне-съобразно указанията по-горе, в срока по АПК/чл.57/.

При този изход на спора, на осн. чл. 143 от АПК, на жалбоподателката се следват разности в размер на 10лв дър.такса и 1000лв адв.хонорар/договорен и платен/. Хонорарът е оспорен от ответника като прекомерен, но е в мин.размер по чл.8 ал.3 от Наредба №1/04г.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо-отказ № РКС22-УГ01-7817-/1/17.10.22г на Кмета на район “К. село”-СО , по жалба вх.№ 38192/26.10.22г на Й. А. К. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район “К. село”-СО за ново произнасяне по заявление вх.№ РКС22-УГ01-7817-/09.08.22г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени по-горе, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК - 14-дневен от постъпване на преписката обратно при ответника.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Й. А. К. от [населено място] сумата от 1010лв, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: